

De discussiën over het ontwerp van wet op de brievenposterij.

II.

Het eerste incident was de interpellatie van den heer DUYMAER VAN TWIST en het daarop gevolgde antwoord van den minister van Binnenlandsche Zaken, over het ophoud in de aanbieding der organieke wetten. Hiervan valt weinig te zeggen. Dat het verwijl bij de samenstelling der kieswet, der provinciale en der gemeente-wet grootendeels buiten het bereik des ministers ligt, is zeer wel te begrijpen. Zoolang de preliminaire punten niet afgehandeld zijn, kan de minister zijn werk niet beginnen. Maar jammer is het, dat de heer VAN TWIST de vraag niet gedaan heeft, waarom andere onderwerpen liggen bleven, zoo als het onderwerp op de kroondomeinen, zoo als dat op de samenstelling van den Raad van State enz. en vooral, waarom bijna niets gedaan wordt, binnen den kring dier werkzaamheden, die niet de medehulp der Kamers vereischen om tot stand gebracht te worden. Het antwoord van den minister was rond en opregt, gelijk men van hem verwachtte, maar niet zoo volledig als men gewenscht had. Het verklaart, waarom de drie bewuste organieke wetten nog niet te voorschijn komen, maar niet waarom er niet iets anders te voorschijn komt.

De heer DONKER zocht uit het antwoord van den minister van Binnenlandsche Zaken aanleiding, om de miskende verdiensten van wijlen de »Burgerzinnige» nog eens in het licht te stellen, en nog een kransje op het graf der dierbare, ontijdig overledene, neder te leggen. Maar deze rehabilitatie *post mortem* maakte geenen opgang. Weinige woorden van den minister van Binnenlandsche Zaken waren voldoende om dit spook, dat in zijn graf geene rust schijnt te kunnen vinden en van tijd tot tijd jammerend onder de levenden komt rondwaren, te bezweren en naar het knekelhuis, waar het te huis behoort, terug te zenden.

Daarna kwam de groote agitator der Kamer — de heer GROEN — met een intermezzo voor den dag. Vijf of zes zittingen waren voorbijgegaan, waarin de heer GROEN zich zeer rustig betoond had. Niet één fantasie-portret, niet één denkbeeldig familie-tafereel was ten toon gesteld, niet één sarcasme, niet één ironisch-comisch of satyriek epigram was hem uit den mond gevloeid; men mogt zich dus, bij zooveel ophopping van stof, op eene geweldige uitbarsting bereid houden. Deze verwachting is niet te leur gesteld. De vulkaan is weder begonnen te werken. De heer GROEN kwam, — nadat de minister van Binnenlandsche Zaken de vergadering weder verlaten had, — »als van zelve,» zeide hij, »tot het gesprokene op beden ochtend, door den minister van Binnenlandsche Zaken.» Wij weten, dat er een spreekwoord is: *alle wegen leiden naar Rome*, en in dien zin kon misschien de heer GROEN ook *als van zelve,»* langs de macaronie- en pharmacopoea-wet van verleden jaar, over de scheepvaart- en post-wet van dit jaar, tot het gerucht van de aanstaande ver-

daging der Kamer komen en van daar overspringen op het gesprokene van den minister van Binnenlandsche Zaken. Intusschen had de heer GROEN zich dien langen omweg kunnen besparen, door *terstond* na de inlichtingen des ministers, met zijne bedenkingen voor den dag te komen.

Wat de heer GROEN eigenlijk bedoelde, is niet gemakkelijk te zeggen. Een lid vraagt aan den minister: Hoe komt het, dat de organieke wetten zoo lang uitblijven? en zullen zij haast volgen? De minister antwoordt: Dit is de reden van het ophoud; en, wat het tweede gedeelte der vraag aangaat: ik zal, voor zooveel het van mij afhangt, trachten te zorgen, dat, ~~nog voor den zomer, de nieuwe provinciale vertegenwoordiging georganiseerd zij.~~ Op dit antwoord maakt de heer GROEN de volgende noten: »Ik voor mij geloof niet dat, vóór den zomer, de nieuwe provinciale vertegenwoordiging zal georganiseerd zijn. Ik wil wel wedden, dat de oude Provinciale Staten dit jaar nog wel weder zullen bijeenkomen. Ik zie de organieke wetten nog zoo spoedig niet aangeboden.» (De geestigheden over de »slepene ziekte,» het »verval van krachten,» het »toeval» en den »dood» van het ministerie, benevens den strijd met het barre november-saizoen en het uitbotten van het organieke gewas in de april's-temperatuur, zullen wij voorbijgaan. Men kan er uit zien, hoe gevaarlijk het, zelfs voor een man van vernuft, is, aardigheden te ver te zoeken en te lang te rekken.) Wat kan een minister nu hierop antwoorden? Als de een zegt: »Ik zal mijn best doen klaar te komen,» mag de ander zeker antwoorden: »Ik geloof niet, dat gij klaar zult komen,» maar dit is een verschil van gevoelen, dat noch bediscussieerd, noch bij stemming uitgemaakt kan worden.

De heer GROEN ontging zijn noodlot niet, van ook nu, gelijk bij schier alle vroegere uitbarstingen van vernuft, tot nadere verklaring genoopt te worden. De heer VAN TWIST beeerde, dat de heer GROEN ten onrechte en geheel buiten de orde der beraadslaging, de organieke wetten had in verband gebracht met de in discussie zijnde postwet, om het ministerie te kwellen en de quaestie te prejudiciëren, of op de mededeeling van den minister van Binnenlandsche Zaken, van wege de Kamer het stilzwijgen moest worden bewaard. De heer GROEN moest dus weder, gelijk van ouds, het woord vragen voor een *persoonlijk feit*.

's Heeren GROEN's intermezzo gaf nu weder aanleiding tot een incident. De heer GROEN wilde, nu hij toch eenmaal aan het woord was »zijn persoonlijk feit,» zoo als hij zich uitdrukte, »verbinden aan de groote belangen van het vaderland,» d. i. door de Kamer doen uitmaken, of men, als men het woord vraagt over een onderwerp, dat in discussie is, niet tevens een half nurtje mag spreken, over andere hoogst belangrijke onderwerpen, die niet in discussie zijn. Hierover kwam de heer GROEN in conflict met den voorzitter der Kamer, die staande hield, dat het Reglement van Orde, eene dergelijke verbinding

van *persoonlijke feiten* met de *groote belangen van het vaderland* niet toeliet. De heer GROEN verdedigde zich met eene volharding eener betere zaak waardig; eindelijk boog hij — overwonnen, maar niet overtuigd — en getroostte zich voor ditmaal over geen ander onderwerp te spreken, dan waarover hij het woord had verkregen.

De zitting eindigde met de verwerping van een verzoek tot nadere inlichting omtrent de mogelijkheid der ten-uitvoer-legging van de beloofde pogingen tot zoo spoedig mogelijke tot-stand-brenging der organieke wetten, gedaan door de heeren VAN HALL en GROEN, en ondersteund door den heer VAN DAM. Wij gelooven, dat de Kamer hieraan zeer wel heeft gedaan. Na de inlichtingen, pas door den minister van Binnenlandsche Zaken gegeven, kon eene interpellatie naar »de mogelijkheid der ten-uitvoer-legging» geen stap verder brengen. En de zijde van waar het voorstel kwam, en de wijze waarop het werd voorgedragen, toonden duidelijk, dat de bedoeling was, aan het ministerie van den kant der Kamer een blijk van wantrouwen en vijandschap te geven. De Kamer heeft zich hiertoe niet willen laten gebruiken en zij had daarin regt. De Kamer moet tegenover het ministerie al hare onafhankelijkheid en al hare veerkracht behouden, maar zij moet tevens onpartijdig zijn en de kracht van het ministerie niet breken, zoolang het ministerie zelf haar geene gegronde redenen biedt om tegen hetzelfde te velde te trekken. Vooralsnog kon de Kamer zich zeer wel met de inlichtingen van den minister van Binnenlandsche Zaken vergenoegen.

Buitenlandsche berigten.

DUITSCHLAND.

Frankfort, 9 maart. Naar men thans weet, heeft Oostenrijk geen regtstreeksch deel genomen aan de tusschen Beijeren, Wurtemberg en Saksen gesloten alliantie; hetzelve heeft slechts de rol van beschermer der staten op zich genomen, en zich daarbij den weg opengehouden, om als bemiddelaar tusschen dezelven en Pruisen te kunnen optreden. Voor's hands wil Oostenrijk door zijnen moreelen invloed, deze staten ondersteunen, en zal geene vijandige houding tegen Pruisen aannemen, zoo lang deze mogendheid zich onthouden zal, geweld van wapenen tegen Saksen of andere, bijzonder Zuid-Duitsche staten, te bezigen. Zelfs de inlijving van eenige kleinere Duitsche staten in de Pruisische monarchie, zal door Oostenrijk niet verhinderd worden, daar hetzelve, naar het schijnt, met Pruisen het allerste gezag in Duitschland wil deelen.

— Volgens eene regtstreeksche mededeeling uit Weenen, heeft de Hannoversche gezant, graaf *Benningsen*, reeds onderscheidene conferentien met den Prins v. *Schwarzenberg* gehad en zal ook aan den Keizer voorgesteld worden. In zijne zending, die ten doel had de toestemming van Oostenrijk voor Hanover te erlangen, om voorloopig eene onzijdige houding te mogen aannemen, is hij niet geslaagd, en maakt hij reeds toebereidselen tot zijne terugreis.

— Den 11den dezer zullen te Darmstadt de debatten een aanvang nemen in de bekende zaak van de ongelukkige gravin *von Görliß*. De verdediger zal uitgaan van de stelling, dat de gravin door zelfverbranding om het leven is gekomen, terwijl het openbaar ministerie, ondersteund door het gevoelen van prof. *Leisch* te Giessen en *Liebig*, zal trachten te bewijzen, dat hier aan een moord moet gedacht worden.

Frankfort, 10 maart. De Saksische Tweede Kamer bracht in hare zitting van 7 dezer de beraadslaging over de zaak der Duitse constitutie ten einde. Het algemeene voorstel van de meerderheid der commissie werd met algemeene stemmen, op 9 na, aangenomen. De voornamste strekking van dit voorstel is, dat het eene spoedige beslissing van de zaak in den geest van de door het Frankfortsche parlement gelegde grondslagen, als diegenen, die de koning beschouwt. Met 36 tegen 32 stemmen werd nog bijgevoegd, dat de Kamer de regeling slechts in het geval dat zij in den geest te werk ging, zoude ondersteunen. Met 88 tegen 80 stemmen bepaalde

de vergadering, dat op nieuw en onverwijd een Saksische gewetingsvergadering aan den raad van bestuur (van den Pruisisch-Duitschen bondsstaat) zoude deelnemen. Met 35 tegen 33 stemmen werd het voorstel verworpen, om de verkiezingen voor het Erfurtsche parlement ten spoedigste te doen plaats hebben. Verscheidene andere voorstellen werden aangenomen, onder anderen een van den afgevaardigde *Biedermann*, dat de Kamer haar regt zoude handhaven tot goedkeuring van elke Duitse constitutie, die van eene of meerdere Duitse regering mogt uitgaan.

— Naar men verneemt, heeft lord *Cowley* in naam van het Engelsche gouvernement het verzoek aan de bonds-commissie gerigt, om te willen zorgen, dat de wapenstilstand tusschen de hertogdommen Sleeswijk-Holstein en Denemarken niet gestoord worde. Het antwoord moet geweest zijn, dat de bonds-commissie de vorming van een nieuw interim in Pruisens handen heeft gesteld en dat zij eerstdaags verdere voorstellen van daar te gemoet ziet.

— Te Landau is gisteren in den vroegen ochtend de Beijersche luitenant der artillerie, graaf *Fugger*, die aan den opstand in de Paltz had deel genomen, nadat de Koninklijke bekrachtiging van het vonnis des krijgsraads was ontvangen, gefusilleerd.

Hamburg, 8 maart. Men schrijft uit Bergen in Noorwegen dd. 17 februari, dat de beroemde violist *Ole Bull*, op zijne kosten in die stad, zijne geboortestad, eenen prachtigen schouwburg heeft doen bouwen, waarin hij insgelijks op zijne kosten eenen troep tooneelspelers onderhoudt, die wekelijks drie voorstellingen geven. Naauwelijks had *Ole Bull* te Bergen den schouwburg geopend of het publiek haastte zich, er loges en stalles te huren. *Ole Bull* aarzeld niet, ten einde zijne kosten te dekken, al de plaatsen voor het geheele seizoen te verhuren; maar hierbij dacht hij niet aan de politie, die in alle schouwburgen op drie plaatsen der eerste klasse regt heeft. De politie vroeg die zeer spoedig en de heer *Ole Bull* van zijnen kant trachtte, maar te vergeefs, den afstand van drie plaatsen bij de huurders te bewerkstelligen.

Na maakte hij zelfs den directeur van politie bekend en bood hem voor dit seizoen drie plaatsen aan in het parterre. De directeur van politie verklaarde daarop, dat hij bij de eerste voorstelling aan het bureau zou komen en vergezeld van de gewapende magt, drie plaatsen in de loges zou doen ontruimen. *Ole Bull*, door die handelwijze beleedigd, deed in het orkest drie plaatsen op eene verhevenheid stellen, waarboven hij een zwart geverwd bord plaatste, waarop met reusachtig groote letters te lezen was: *Plaatsen van de heeren der politie*, en aan de punten van het bord liet hij vervolgens vier stoklantheers hechten, zoo als de nachtwacht die gebruikt.

De directeur van politie, eene beleediging vragende in die handelwijze, heeft krachtens eene wet van oktober 1687, den heer *Ole Bull* tot 3 maanden gevangenisstraf veroordeeld.

Weenen, 8 maart. De zich alhier bevindende veldmaarschalk *Windischgrätz* heeft herhaaldelijk audiëntien bij den Keizer gehad en ontvangt ook vele bezoeken van de generaals, die zich in deze stad bevinden. Het gerucht, dat *Windischgrätz* naar Weenen ontboden is, om plaats te nemen in het ministerie, of anderszins invloed te oefenen op den gang van zaken, wordt door de *Lloyd* voor geheel ongegrond verklaard.

Berlijn, 9 maart. De heer von *Schmerling* zal zich op last van het Oostenrijksche kabinet naar Frankfort begeven, om aldaar de tolquaestie te regelen. Het is zeer waarschijnlijk dat deze bekwame diplomaat tevens nog eene andere staatkundige zending te vervullen heeft, die echter even vertrouwelijk als moeilijk moet zijn. Daarentegen zou men in april te Dresden een vorstelijk congres in den Groot-Duitschen zin te wachten hebben. Eene bijeenkomst van den jeugdigen Oostenrijkschen Keizer met de Koningen van Beieren, Hannover en Saksen, moet aan de Groot-Duitsche quaestie den noodigen glans bijzetten.

BELGIË.

Brussel, 11 maart. Gisteren zijn de verkiezingen te Parijs onder de grootste kalmte begonnen. Ofsehoon een vrij aanzienlijk aantal kiezers zich naar de sectien begeven hebben om hunne stemmen uit te brengen, kan men toch niet zeggen dat de ijver om te stemmen op dien eersten dag buitengewoon groot was. Maar dit is ook reeds het geval geweest bij de voorgaande verkiezingen. Des zondags, als het weder gunstig is, en vooral op de eerste fraaije dagen, blijft de Parijsenaar zelden in de hoofdstad. Het is dus waarschijnlijk dat de kiezers heden veel talrijker zullen zijn. Men behoeft echter volstrekt voor geene ongeregeldeheden te vrezen.

Men wachtte bij gelegenheid der verkiezingen een krachtig en veelbetekenend artikel in den *Napoléon*. Die verwachting is te leere gesteld. Het nummer van gisteren is vrij onbeduidend. Een artikel, eindigende met de woorden: „Maken wij de Republiek weten te handhaven zonder republikeinisme;” eenige beschouwingen tot lof van de wet op de maires; een goedkeurend verslag van het rapport van den heer *Berzyer* over de begroting; eene aansluiting aan de lijst der *Union Electorale*, vervat in vier regels; dit is het wat het ministerie der binnenlandsche aangelegenheden bevat. Wat die van het buitenland aangaat, de *Napoléon* is, zelfs wat de Zwitsersche zaken betreft, zoo vradellevend mogelijk, niettegenstaande het blad in zijn vorig nummer eenen tamelijk oor-

logzuchtigen loon had aangenomen. Het bevestigt, hetgeen men reeds door de *Fruisische Staats-Zeitung* weet, dat Pruisen niets liever verlangt dan eene minnelijke schikking. Ten opzichte van Italië meldt het, dat de President der Republiek eenen eigenhandigen brief van den Paus heeft ontvangen, waarin de H. Vader hem hoop geeft op zijnen aanstaanden terugkeer naar Rome. Wij zullen zien wat er van die nieuwe hoop wordt, na dat hij zoo dikwerf reeds is te leere gesteld.

De verschillende parlementaire vereenigingen te Parijs zijn begonnen zich bezig te houden met de wet op de maires. In tegenspraak met hetgeen men gezegd heeft, schijnt het niet dat eene groote fractie der meerderheid besloten heeft de wet op het onderwijs, bij de laatste beraadslaging te laten doorgaan, zoo de legitimisten de wet op de maires wilden aannemen. De wet op het onderwijs zal eerst worden aangenomen, dat schijnt niet meer aan twijfel onderhevig te zijn. Met de andere maakt dit een verschil; de geheele legitimistische partij blijft bij hare oppositie volharden.

De voortzetting der dwangmaatregelen in Griekenland, niettegenstaande de admiraal *Parker* tijding heeft ontvangen, dat de goede diensten van Frankrijk waren aangenomen, wordt geheel en al bevestigd door brieven, langs den gewonen weg uit Athene ontvangen. De Engelsche gezant, de heer *Wyse*, verschuilde zich achter het feit, dat lord *Palmerston* hem, ten opzichte der bemiddeling, eenen particulieren brief en niet eene officiële depêche had toegezonden. Bij gevolg heeft hij verklaard, dat de blokkade zoude blijven aankouden, totdat hij nieuwe instructiën van zijne regering zoude hebben ontvangen.

In de zitting der Sardinische Kamer van Afgevaardigden van den 6den maart, is het rapport voorgelezen over het wets-ontwerp, betreffende de afschaffing der geestelijke privilegiën.

De afgevaardigde *Simonetta* heeft het ministerie geïnterpelleerd nopens de bijentrekking van Oostenrijksche troepen aan de oevers van het Lago Maggiore. De ministers van Buitenlandsche Zaken en van Oorlog hebben die interpellatiën beantwoord en verklaard, dat, schoon die bijentrekking van troepen niets verontrustends had voor de Sardinische Staten, men toch niet zoude nalaten de noodige veiligheidsmaatregelen te nemen.

De Kamer heeft vervolgens de discussiën over het nieuwe posttarief voortgezet en na eerst achtereenvolgens over de verschillende artikelen gestemd te hebben, heeft zij de wet in haar geheel, bij geheime stemming, met 83 tegen 59 stemmen aangenomen.

FRANKRIJK.

Parijs, 10 maart. Uit San Francisco is onder de teekening van 21 november 1849 aan het *Journal des Débats* het volgende geschreven:

„Dagelijks vermeerdert het getal landverhuizers, zoodat zij hier hoe langer zoo minder welkom zijn; zij begeven zich onmiddellijk naar de mijnen, waar men hun nog beter kan missen. Het is wel gelukkig dat men tot dusverre niet tot het uiterste behoefde te komen, elkaar te verwoegen om het leven te behouden, vermits alle behoeften gestadig op eene schrikbarende wijze in prijs stijgen. Het weel kost 50 piasters de centenaar; de wijn, 100 piasters het stuk; de geestrijke dranken zijn driemaal zoo duur dan vroeger en zullen nog duurder worden. De oorzaak van dezen toestand ligt in den overvloed, welke voor drie maanden heerschte; het meel was, zoowel als de overige artikelen, naauwelijks de Douanen-regten waard, ook hebben alle vaartuigen bij het aandoen van Valparaiso en Calao, die levensmiddelen aldaar ontscheept. De sterke dranken waren voor acht dagen, alvorens de nieuwe ontvanger der belasting hier aankwam, nog goedkoop. Eensklaps is de invoer van geestrijke vochten in flesschen verboden; de schepen die dergelijke lading in hebben, mogen niet in de haven komen, zij die binuen waren zijn in beslag genomen, zoowel lading als schip; onder anderen de *Saint Michel*. Het mogt echter den heer *Guy*, onzen consul, gelukken, het schip te doen ontslaan maar de maatregel blijft niettemin van kracht, en al de schepen die mogten aankomen zullen zich daaraan moeten onderwerpen. Dit is des te ongelukkiger; dewijl geestrijke vochten alhier zeer nuttig en noodzakelijk zijn, aangezien het water uit stroomen en putten doorgaans ongezond is. De winter zal dus vele bezwaren medebrengen; thans heeft men reeds 3 à 10 piasters daags noodig tot levensonderhoud; hoe zal het in de mijnen gaan, verwaars de communicatie niet onderhouden kan worden? Een muilezel kan niet meer dan 50 pond dragen, de trekkarren zullen onder weg blijven staan; honger en gebrek zullen de misdaden vermeederen. De gevolgen van een en ander zijn bezwaarlijk te voorzien.”

Binnenlandsche Berigten.

Amsterdam, 12 maart. Wij ontvangen van onzen Berlijnschen correspondent den authentieken tekst van de additionele acte, welke in de zitting van den raad van bestuur van den engeren bond van 26 februari, is vastgesteld, gelijk zij aan den Erfurtschen Rijksdag zal worden voorgedragen; zij is van den volgende inhoud:

„Zoo lang de gezamenlijke staten van den Duitschen Bond uit vrije beweging tot de vorenstaande rijks-

constitutie niet zijn toegetreden, zijn de volgende bepalingen van kracht:

»Art. 1. Al de staten, welke de rijks-constitutie erkennen, vormen den Duitschen bondsstaat onder den naam *Duitse Unie*. Het volks- en het staten-huis voeren den naam van: *Parlement der Duitse Unie*. Deze benamingen zullen in de officiële stukken worden gebruikt. Art. 2. De betrekking der Unie tot de Duitse staten, welke tot dezelve niet toetreden, blijft aan nadere schikkingen onderworpen. Art. 3. De Duitse Unie oefent als staatkundig geheel, in den Duitschen Bond al die regten uit en vervult al die pligten, welke de onderscheidene daarin begrepene afzonderlijke regeringen bezaten en nakwamen. Art. 4. De volksregterlijke vertegenwoordiging van den geheelen bondsstaat aan het uitvoerend bewind der unie toekomende (§ 6 en 7 der rijks-constitutie), wordt ook uitgeoefend tegenover de niet tot de unie behorende Duitse staten. Art. 5. Het aan het uitvoerend bewind der unie toekomende regt van oorlog en vrede (§ 10 der rijksconstitutie) mag ten aanzien der buiten de unie blijvende Duitse staten niet worden uitgeoefend; met betrekking tot deze blijven de bepalingen van de bonds-wetgeving van 1815, betrekkelijk den landvrede, in kracht. Het krijgswezen van de unie wordt op eene wijze geregeld, welke zich aansluit aan de krijgsregeling van den Duitschen bond. Art. 6. Het vorsten-collegie bestaat uit de volgende stemmen: 1. Pruisen; 2. Saksen, Saksen-Weimar, Saksen-Meiningen-Hildburghausen, Saksen-Koburg Gotha, Saksen-Altenburg, Anhalt-Dessau, Anhalt-Bernburg, Anhalt-Köthen, Schwarzburg-Sonderhausen, Schwarzburg, Rudolstadt, Reuss, oudere linie, Reuss-jongere linie; 3. Hannover, Brunswijk, Mecklenburg Schwerin, Mecklenburg Strelitz, Oldenburg, Lubeck, Bremen, Hamburg; 4. Baden; 5. Keur-Hessen, Groothertogdom Hessen, Nassau, Waldeck, Schoumburg Lippe, Lippe-Deimold.

Later toetredende staten worden gerangschikt naar de plaats hun in § 67 der rijks-constitutie aangegeven:

»Art. 7. Bij den tegenwoordigen omvang van den Bondsstaat wordt het aantal leden van het staten-huis volgenderwijze verdeeld: Pruisen 40 stemmen; Saksen 12; Hannover 12; Baden 10; Keurhessen 7; Grooth. Hessen 7; Mecklenburg-Schwerin 4; Nassau 4; Brunswijk 2; Oldenburg 2; Saksen-Weimar 2; Saksen-Meiningen Hildburghausen, Saksen-Koburg Gotha, Saksen-Altenburg, Mecklenburg Strelitz, Anhalt Dessau, Anhalt Bernburg, Anhalt Köthen, Schwarzburg Sonderhausen, Schwarzburg Rudolstadt, Waldeck, Reuss, oudere linie, Reuss, jongere linie, Schaumburg Lippe, Lippe Deimold, Lubeck, Bremen elk 1, Hamburg 2, alzoo te zamen 120 stemmen. Later toetredende staten zenden dat aantal leden naar het staten-huis, hetwelk in § 85 der rijks constitutie voor dezelve is bepaald. Art. 8. Die leden der unie, welke met staten buiten de unie in tolverdragen staan of door handelsverdragen volksregtelijke verplichtingen hebben aangegaan, kunnen in de nakoming van de daardoor op zich genomen pligten niet worden verhinderd. Derhalve blijven ten hunnen aanzien de daarop betrekkelijke bepalingen van hoofdstuk 2, art. 7 der rijks-constitutie geschorst, tot dat die verdragen zullen zijn afgelopen. Art. 9. De beperkingen van de voorgaande paragraaf zijn ook van toepassing op hoofdstuk 2, art. 9 der rijks-constitutie voor zoover verdragen mogten bestaan met betrekking tot het muntwezen, het papiergeld, de maten en gewigten. Art 10. De toetreding van een Duitschen staat tot de unie is niet te beschouwen als eene verandering der constitutie, maar geschiedt krachtens een besluit van het uitvoerend bewind der unie. Onder voorbehoud daarvan kan de opneming door den president der unie voorloopig worden vastgesteld.

De bovenstaande artikelen vormen voor den, in den aanhef bepaalden tijd, een integrerend deel der rijks-constitutie, en hebben dezelfde verbindende kracht als deze zelve. (Hand.)

— Nopens de droogmaking van het Haarlemmeer leest men in de *Staats-Courant* als volgt:

»De ongunstige weersgesteldheid in de maand februari jl., waardoor de polders en de boezem van Rijnland met eenen buitengewonen waterlast waren bezwaard, heeft de stoomverktuigen ter ontlediging van het Meer zeer belemmerd. Reeds op den 25sten januari wegens te hoogen boezemstand buiten werking gesteld, hebben zij van dat tijdstip tot 26 februari slechts weinige diensten kunnen doen; eerst op dit tijdstip, na gunstiger weder en bij de aanhoudende werking van het stoomtuig te Spaarndam, wanneer de boezemstand van het buitenwater zulks toeliet en er geen sluisgang op het IJ bestond, is het geregeld in beweging stellen van de stoomtuigen weder begonnen. Door deze ongunstige omstandigheden is de waterstand van het Meer, welke op den laatsten dier maand gemiddeld 2,02½ el teekende op 1,95 el beneden A. P. teruggekomen, en dus 0,7½ el verhoogd.»

's Gravenhage, 12 maart. Bij een Koninklijk besluit van den 12den maart 1850, n° 3, is de minister van Binnenlandsche Zaken, op voordragt daartoe door hem gedaan, gemagtigd, aan de heeren jhr. mr. *A. W. van Holthe tot Echten* te Assen; mr. *J. Heemskerk Az.* te Amsterdam, en *Jan Kalf en Comp.* te Amsterdam en te 's Gravenhage, concessie te verleen:

1o. tot het verbeteren van de Hoogeveensche vaart

en verbinding van die vaart met het Meppeler diep ;
2o. tot het doortrekken van genoemde Hoogeveensche vaart langs Zwinderen en Abbing tot in de vee-
nen in de gemeente Emmen ;

3o. tot het maken van een zijkanaal bewesten Dalen en de gracht der vesting Koovorden ;

4o. tot het maken van eene waterleiding uit de sub 2o. vermelde nieuwe vaart, beoosten Drijber, tot in de Beilervaart te Beilen, mitsgaders het eventueel veranderen van die waterleiding in een scheep-
vaartskanaal ;

alles op den voet en de voorwaarden eener ontworpen overeenkomst bij het voorschreven Koninklijk besluit gevoegd.

(Staats-Courant)

— Naar men verneemt heeft de in deze provincie gehouden algemeene collecte tot leniging der rampen door den jongsten watersnood in onderscheidene gewesten veroorzaakt, de zeer aanzienlijke som van f 56,808.44 opgebracht ; benevens nog negen en tachtig stuks ongaubare munt-speciën en enkele gouden sieraden.

— De gemengde commissie uit de beide Kamers der Staten-Generaal tot regeling van de openbaarmaking der verhandelingen van die Kamers, door middel der stenographie, heeft, na afloop van het op jl. zaterdag gehouden concours, waaraan 17 personen hebben deel genomen, voorloopig besloten tot stenographen, in de eerste plaats, de heeren : C. A. Steger, A. L. H. Ising, G. Kelder en J. J. Lion ; en in de tweede plaats de heeren : H. J. Bool, J. L. H. Jonker, J. C. van Lier en M. E. J. Landrager.

(s Grav. Nieuwsb)

Arnhem, 31 maart. In no. 50 dezer courant wordt onder de collecten voor den watersnood vermeld f 10 van het instituut van mejuffrouw Wildrik te Oosterbeek ; men berigt ons thans dat zij niet f 10, maar f 21 heeft bedragen.

STATEN-GENERAAL.

TWEDE KAMER.

Zitting van maandag 31 maart.

Nadat het incident van den heer Groen was afgehandeld, zijn de beraadslagingen over de afzonderlijke artikelen der wet op de brievenposterij voorgezet, en wel allereerst over art. 3. Dat art., zoo als het later door de regering gewijzigd is, luidt aldus :

»Het port naarmate van den afstand wordt berekend als volgt :

voor een afstand van 30 mijlen of daarbeneden . . . 5 cts.
van 30 tot en met 100 mijlen 10 »
boven 100 mijlen 15 »

»Het hoogste port naar mate van den afstand wordt gebragt op tien cents, zoodat de opbrengst der brievenposterij, na aftrek van alle uitgaven, daarop vallende, zal blijken over een tijdvak van een geheel jaar eene som van 1,000,000 gulden of daarboven te hebben bedragen.

»Wanneer dit geval bestaat, wordt het verlaagde tarief door Ons ingevoerd binnen het jaar, nadat van die meerdere opbrengst zal zijn gebleken.»

Door den heer Storm van 's Gravesande waren reeds vroeger de twee volgende amendementen voorgesteld, als :

1o. art. 3 aldus te lezen : »Het port, naarmate van den afstand, wordt berekend als volgt :

voor eenen afstand van 50 Ned. mijlen of daarbeneden 5 cents
van 50 Ned. mijlen tot en met 100 Ned. mijlen 10 »
boven de 100 Ned. mijlen 15 »

2o. de beide laatste zinsneden van art. 3 van het gewijzigd ontwerp van wet weg te laten.»

Alsnog werden twee amendementen voorgedragen, als : 1o. door den heer de Fremery, die als subamendement van den heer van 's Gravesande voorstelt de derde zinsnede, en dat amendement aldus te lezen :

»Boven de 50 mijlen 10 cents.

En verder, de vierde zinsnede te doen vervallen.»

2o. Door den heer van Eck, ten doel hebbende de eerste twee zinsneden van het artikel weg te laten, en daarvoor in de plaats te stellen : »Binnen de kom van de gemeente, waar het postkantoor is gevestigd, 5 cents.»

En de 3de zinsnede aldus te lezen : »Tot en met 100 mijlen 10 cents,» en verder het art. in zijn geheel te laten.

Deze verschillende amendementen hebben tot langdurige discussiën aanleiding gegeven, waaraan, behalve de voorstellers, ook de heeren Donker Curtius en van Heemstra deel namen.

Z. Eic. de minister van Finantiën heeft al de voorgestelde amendementen bestreden.

De heer van Eck zegt, dat hij reeds bij de algemeene beschouwingen zich voor de uniformport heeft verklaard. Meer dan één grond konde tot aanprijzing van dat stelsel worden aangevoerd. Men heeft algemeen beweerd, dat port is belasting. Maar eene belasting moet gelijk drukken. Nu is in den regel het belang dat men stelt in eenen brief van eene verwijderde of digtbij gelegen plaats gelijk. Het berigt, hetwelk ik van Groningen ontvang, heeft voor mij dezelfde waarde, als het berigt, dat uit Delft komt.

Doch zal de staat meer kunnen vorderen voor den meerderen afstand, omdat die meerdere afstand de vervoerkosten verhoogt? Ook dat niet. Wat de kosten betreft, is het traject eene geheel onverschillige zaak. Een voorbeeld, dat spreker verkeerd acht, wordt ten dezen aanzien wel eens aangehaald. Men

zegt, hier geldt dezelfde regel, als bij ondernemers van publieke vervoermiddelen. Hoe verder gij gaat, hoe meer gij betaalt. Maar waarom betaalt men meer. De reiziger, die meer dan één station doorreist, belet anderen de door hem bezette plaats in te nemen. Daardoor lijdt de ondernemer schade en die moet hem worden vergoed ; datzelfde is het geval met het vervoer van goederen. Doch met den post is het een geheel ander geval. De postinrichting moet eenen onafgebrokenen schakel daarstellen, niet alleen voor het verre vervoer, maar ook voor het vervoer van postkantoor tot postkantoor. Nu worden de brieven in de bus geworpen en het is nu alleen de vraag : kost een brief, die een kort vervoer eischt, minder dan een brief, die verder wordt verzonden? En deze alles afdoende vraag moet ontkennend worden beantwoord.

Nu nog eene reden voor de uniformport.

Op wie drukt het port, naar trappen of kringen berekend? Op den grensbewoner ; deze, verder van de overige deelen des rijks verwijderd, betaalt dus meer. Dat is niet billijk. De omstandigheden drukken reeds zwaar genoeg op den grensbewoner, al noodzaakt men hem niet hogere belasting te betalen.

In tijden van oorlog is hij, zijn zijne eigendommen dikwijls aan de verwoestingen des oorlogs en aan de andere rampen, daardoor ontstaan, onderworpen. In vredetijd wordt ook hij door zijne verwijdering van het centrum boven allen gedrukt. Ik behoef dit alles niet op te halen, maar wijs er alleen op, dat daardoor alleen zijne brieven een langer vervoer vereischen, en hij de gewenschte tijdingen later bekomt. Is dat reeds niet nadeel genoeg.

Maar niettegenstaande dit alles durft spreker niet aan te dringen om een algemeen porto in te voeren. Bezwaren van anderen, van financiële aard, zijn hem tegengeworpen en daar deinst hij voor terug.

Drukkender belastingen dan die van het briefport moeten eerst worden gewijzigd. De accijnsen op de eerste levensbehoeften moeten vóór alles worden afgeschaft of ten minste aanmerkelijk worden ingekrompen. Maar dat kan niet, als men een algemeen porto aanneemt, waardoor de belasting, door het brievenvervoer verkregen, wordt verminderd, daarom wil spreker vooralsnog die vermindering niet.

Op nog eene andere omstandigheid vestigt spreker zijne aandacht. Er moet worden geamortiseerd. De drukkende rente der staatschuld moet door schuldelding worden verminderd. Het Oost-Indisch halig slot mag niet strekken om de uitgaven te bestrijden, maar alleen tot schuldelding. Spreker dringt er bij den minister van Finantiën op aan, om maatregelen in dien geest te ontwerpen en aan de vergadering aan te bieden, vóór dat het budget ter sprake komt.

Vindt hij derhalve op die gronden bezwaar, om het geld, voor die noodzakelijke maatregelen benodigd, daaraan te onttrekken door eene vermindering van de belasting op het brievenvervoer, het gevolg van een algemeen port, hij zal echter dit artikel zoodanig hebben ingerigt, dat ééns tot het uniformport kan worden gekomen.

Doch dat stelsel vindt hij niet in het amendement van den heer Storm van 's Gravesande. Dat amendement wil uitbreiding van den kring, waarin 5 cent zal worden betaald. En dat is juist een beletsel tegen het aannemen van het stelsel van algemeen port. Hij, die het oog slaat op onze inkomsten en uitgaven en de behoefte om de door mij genoemde onderwerpen te regelen, zal erkennen, dat de algemeene briefport op niet lager dan op 10 cent mag worden gesteld. Verteent men nu eens aan sommigen de bevoegdheid, om hunne brieven voor 5 cent te verzenden, breidt men die bevoegdheid uit, dan zal men zich daarop later als op een recht beroepen, en er zal altoos een kring van 5 cent blijven bestaan tegenover dien van 10 cent.

Ik zal derhalve als amendement voorstellen, om, in plaats van :

»voor eenen afstand van 30 Nederl. mijlen of daar beneden 5 cents.
»van 30 tot en met 100 mijlen 10 »

te lezen :

binnen de kom der gemeente, waar het postkantoor is gevestigd 5 cents.
tot en met 100 mijlen 10 »

De in-stand-houding van het port van 5 cent in de kom van de gemeente strijdt toch niet met mijn stelsel, want eigenlijk vervoer heeft er geen plaats.

Maar ik wil de onderscheiding daar buiten wegnemen, en indien daardoor door sommigen meer wordt betaald, de schatkist, waar ook op moet worden gelet, kan niet anders dan er, bijwinnen, en juist daardoor zal het zooveel meer bezwarend port van 15 cent kunnen worden afgeschaft, want zooveel te spoediger zal de zuivere opbrengst een miljoen bedragen, en in dat geval toch vervalt volgens dit artikel dat meerdere port van 15 cent, en tevens het bezwaar, hetwelk daardoor voor de meer afgelegen provinciën bestaat.

De minister van Finantiën heeft de voorgedragene amendementen bestreden. Wat aangaat het amendement van den heer Storm van 's Gravesande, de voorgestelde vermindering van den afstand, waarnaar het eerste port zal worden berekend, van 30 op 50, is strijdig met het belang van de schatkist en met het bijzonder belang van de administratie der posten. De minister heeft eerst, doch, dat de staatsrekening van dit amendement tenminste nadeeligen invloed

zal uitoefenen op de opbrengst der buitenlandsche correspondentie. Hij doet daarbij opmerken, dat het doel der wetgeving toch moet zijn ; dat de brievenposterij een middel zij tot het verleenen van eene ruime opbrengst aan de schatkist. Wat betreft het tweede amendement van den heer Storm van 's Gravesande, de minister verzet zich niet tegen de herziening van de geheele wet na zeker tijdsverloop, doch hij heeft, ter voldoening aan het verlangen van eenige leden der Kamer in art. 2 de twee laatste zinsneden opgenomen, die nu worden bestreden. — De minister houdt het er voor, dat het amendement van den heer de Fremery eene nog veel uitgebreider strekking heeft en dus nog minder aannemelijk is. Niets is gemakkelijker, dan door eene zeer liberale uitlegging 3 à 4 tonnen gouds aan den staat te ontnemen ; maar moeilijker is het, om in de te-korten te voorzien, die daaruit zouden ontstaan. Ook verklaart de minister zich tegen het amendement van den heer van Eck. In het stelsel der wet is ook de regeling, daarbij voorgedragen, winder wenschelijk voorgekomen. Men tracht eene groote vermeerdering van brieven te erlangen en men zal die thans grootendeels verliezen. Door het port nagenoeg geheel op 5 cents te brengen, zal het doel der wet geheel worden gemist. De minister meent, dat het webegrepen belang der schatkist tegen de aanneming van de meeste amendementen pleit.

De heer Storm van 's Gravesande heeft den minister beantwoord.

De heer van Eck vraagt het woord, om op de aanmerkingen van den minister zijn amendement toe te lichten.

De vorige spreker (Storm van 's Gravesande) heeft tot verdediging van zijn amendement gezegd, dat hij anders voor fraude vreesde, daartegen moet spreker opkomen ook om zijn eigen stelsel te verdedigen. Hij vreesde fraude. Hij vertrouwt, dat de minister middelen genoeg zal hebben, om die tegen te gaan ; zoo niet, dan ware het beter, dat wij de gansche wet afstemden, want het monopolie van den staat aan te nemen met de vrees voor fraude, zoude de daarstelling zijn van een ijdel werk.

De minister heeft gezegd, dat hij vreesde, dat, indien des spreker's amendement werd aangenomen, er in dien kring van 5 cent, minder zoude geschreven worden, omdat men dan daar meer zoude betalen en dus de maatregel van den spreker juist de opbrengst zoude schaden. Spreker merkt daartegen op, dat de minister geene redenen heeft aangegeven, waarom zijne bewering waar zoude zijn alleen voor dien kleineren kring.

Die verdediging is dus even toepasselijk op al de overige kringen en zoo zoude de slotsom zijn, dat een algemeen port van 5 cent voordeliger voor de schatkist zijn zoude dan de port volgens het ontwerp van wet te betalen. De tegenwerping van den minister gaat dus niet op.

Ter slotte verwijst spreker er nogmaals op, dat zijn amendement het eenige zekere middel is, om het port van 15 cent spoedig te doen verdwijnen.

De heer Donker Curtius acht het ongerijmd enige verbindtenis bij de wet op zich te nemen. Hij ziet niet in, waarom bij toenemende opbrengst van de posterij, juist daarbij het eerst eene vermindering, eene verligting, zou worden toegestaan. Al ware men daartoe in staat, dan nog is het de vraag, of men juist de vermindering van belastingen met die op de posterij, die hij de gemakkelijkste acht, om te dragen, zou aanvangen. Dat is niet rationeel. Uit dien hoofde ondersteunt hij het amendement tot weglating van de beide laatste zinsneden van het artikel. Spreker geeft het toe, dat het amendement van den heer van Eck gesteld is in den geest van hen, die overhellen naar de invoering van den uniform-tax en die deze wet als een oorgang daartoe aanmerken. Doch hij is beducht dit in de wet te stellen. Hij wil veeleer de nieuwe wet eenigen tijd in werking en in uitvoering zien.

De heer de Fremery heeft in het breede zijn amendement verdedigd en den minister beantwoord. Hij treedt in vergelijkingen over de opbrengst der brieven in de naburige staten en leidt daaruit af, dat men voor het belang van de schatkist, dat men op den voorgedragten plaatst, niet behoeft beducht te wezen.

De heer van Heemstra kan zich met het amendement van den heer van Eck niet vereenigen.

De minister van Finantiën heeft de amendementen nog nader bestreden. Hij moet zich ernstig verzetten tegen de zoodanige die strekking mogten hebben, de verliezen der schatkist gevoelig te vermeerderen. Er is ook, zijns inziens, geene belasting, die gemakkelijker kan gedragen worden, dan de brievenposterij. Indien de vergadering zich mogt willen vereenigen met het tweede amendement van den heer Storm van 's Gravesande, dan zou hij, minister, daarin geen overwegend bezwaar vinden.

De beraadslagingen over dit artikel gesloten verklaard zijnde, is in de eerste plaats in stemming gebragt het amendement van den heer de Fremery (zie hierboven). — Het wordt verworpen met 16 tegen 8 stemmen. Koor de heeren : van den Linden, Wijnandts, de Fremery, de Moraa, Kogenhols, Costerus, van Zuijlen, van Nienelt en Hengst.

Ten tweede wordt verworpen het amendement van den heer Storm van 's Gravesande (zie hierboven). Voor de heeren : de Fremery, de Moraa, Storm van 's Gra-

vesande, Hugenholtz, Mutsaers, Costerus, Bots, van Zuylen van Nijveld, Bozman, van der Heyden, Hengst, Meeußen, van der Linden, Dommer van Poldersveldt, Wijnaendts en Jespers.

Ten derde is verworpen met 59 tegen 4 stemmen het amendement van den heer van Eck. — Voor, de heeren: Wintgens, van Doorn, Bachiene en van Eck.

Ten vierde is aangenomen met 50 tegen 13 stemmen het tweede amendement van den heer Storm van 's Gravesande, tot weglating van de beide laatste zinsneden van het art. Tegen hebben gestemd de heeren: Dirks, Jespers, Dullert, Villers de Pitté, Wischers, Anemaet, Costerus, van Heiden, Reinestein, van Rijkevorsel, van Eck, Meeußen, Storm en Landrechts.

Daarna is het geheele artikel in omvraag gebragt en aangenomen met 52 tegen 11 stemmen. Tegen, de heeren: Reijnders, Wijnaendts, de Fremerij, de Moraaz, de Pitté, Anemaet, Hugenholtz, Costerus, van Zuylen, Hengst en van der Linden.

Het aangenomen artikel luidt als volgt:

»Art. 3. Het port naar mate van den afstand wordt berekend als volgt:

Voor eenen afstand van 30 Nederl. mijlen of daar beneden 5 centen.
»Van 30 tot en met 100 mijlen. 10 »
»Boven de 100 mijlen 15 »

Art. 4, 5 en 6 worden nagenoeg zonder beraadslaging en zonder stemming aangenomen. Zij luiden als volgt:

»Art. 4. De afstand wordt gemeten in eene rechte lijn, van het postkantoor op de plaats van afzending tot aan het postkantoor op de plaats van bestemming der brieven.

»Het middenpunt der gemeente, binnen welke een postkantoor gevestigd is, wordt, bij de meting van den afstand, voor de standplaats van het kantoor gehouden.

»Indien er geen zoodanig kantoor bestaat in de gemeente van waar de verzending geschiedt, of in die van de bestemming der brieven, wordt het port berekend naar het tarief van het naastbijgelegen kantoor, waarover de brieven verzonden of ontvangen worden.

»Wanneer de plaatsen van afzending en van bestemming binnen den kring van hetzelfde kantoor zijn gelegen, wordt het port naar den maatstaf van 5 cents geheven.

»Art. 5. Indien er, ten gevolge van eene veranderde bestemming, meer dan eene verzending van denzelfden brief tusschen verschillende kantoren of in verschillende rigtingen plaats vindt, wordt het port voor al die verzendingen te zamen genomen, slechts berekend naar éénmaal den afstand tusschen de twee kantoren, die het versta van elkander gelegen zijn.

»Art. 6. Er worden postkantoren gevestigd in de gemeente, door ons aan te wijzen.

Ten aanzien van art. 7 wordt een amendement door den heer van Dam van Isselt voorgedragen, volgens hetwelk dat art. zou luiden als volgt.

»Art. 7. Bij de berekening naar het gewigt worden alle brieven van 15 wigjes of daar beneden als enkelen beschouwd.

»Voor de enkele brieven is éénmaal het port naar den afstand, volgens art. 3 verschuldigd, voor brieven of pakketten boven de 15 tot en met 30 wigjes, 2 malen, 30—50, 3; 50—100, 4; 100—250, 5; 250—400, 6; 400—550, 7; 550—700, 8; 700—850, 9, en 850—1000, 10; en zoo vervolgens voor elk 150 wigjes of breuk van 150 wigjes daarenboven, eenmaal het port meer.

De Minister van Financiën heeft zich met het amendement vereenigd. Hij heeft er bijgevoegd, dat de administratie van het postwezen er groot belang in stelt, dat het gewigt van 15 wigjes, de eenheid, voor de berekening van het porto uitmaakt, omdat het nagenoeg overeenkomt, met dat van het buitenlandse. Dat het gewigt niet te hoog is, kan daaruit blijken, dat men veelen groot schrijfpapier beneden dat gewigt heeft, zoodat aan het publiek het meest mogelijke gemak wordt verleend, om zich van allerlei soorten papier voor brieven te bedienen.

Het amendement van den heer van Dam van Isselt wordt aangenomen met 50 tegen 4 stemmen. Tegen de heeren Backer, Verwey-Mejan, van Nispen en Costerus.

Waarna het art. 7 zelf, zoo als het hierboven luidt, zonder stemming wordt aangenomen.

Art. 8. Het port zonder beraadslaging en zonder stemming aangenomen, luidt als volgt: »Het briefport kan, ten aanzien van afzending worden voldaan, of ook, wanneer gelaten voor rekening van hem, aan wien de brief is gericht. — Deze is niet verplicht den brief af te zenden, of daarvoor het port te betalen, mits dat hij onmiddellijk afwijzende of teruggevend, op het oogenblik dat dezelve hem namens het postkantoor wordt aangeboden en vóór dat de brief door hem geopend of bezigt daarvan geschonden is.

Ten opzichte aan art. 9 stelt de heer Godefroi een amendement voor, strekkende om het begin van het art. 9 te wijzigen: »De vooruitbetaling van het port

kan ook geschieden door het aanhechten van postzegels, tot dat einde door de zorg der administratie voor een ieder verkrijgbaar te stellen", enz., en in den 7den regel het woord tevens te doen vervallen. De bedoeling van dit amendement was, om het verkrijgbaar stellen der postzegels, dadelijk bij de inwerking-brenging der postwet, te doen plaats hebben. Dat amendement, waarover onderscheiden leden het woord hebben gevoerd, wordt door den minister van Financiën bestreden.

De heer Donker Curtius heeft als amendement voorgesteld, het laatste gedeelte van het art. te doen vervallen. (Daarbij wordt bepaald, dat het aan ieder, daartoe niet van rechtswege aangesteld of gemagtigd, verboden is zoodanige postzegels te verkoopen of uit te geven, op straffe eener boete van f75; onverminderd de verbeurdverklaring der zegels, wanneer hij niet kan bewijzen dezelve op een daartoe bevoegd landskantoor te hebben aangekocht.) De minister heeft zich daartegen niet verklaard.

De heer Godefroi heeft, ten gevolge van de aanmerkingen des ministers, zijn eerste amendement ingetrokken en een nieuw voorgesteld, dat ten oogmerk heeft het artikel aldus aan te vangen: »De vooruitbetaling van het port zal na 1 januari 1851 ook kunnen geschieden door het aanhechten van postzegels," enz.

De heer Donker Curtius heeft daarop het eerste amendement, door den heer Godefroi voorgedragen, tot het zijne gemaakt.

Bij stemming is lo. het amendement van den heer Donker Curtius, houdende: »De vooruitbetaling van het port kan ook geschieden door het aanhechten van postzegels, tot dat einde door de zorg der administratie voor een ieder verkrijgbaar te stellen;" verworpen met 48 tegen 15 stemmen. Voor de heeren: Wijnaendts, Dullert, de Moraaz, Hugenholtz, Donker Curtius, Smit, Bachiene, van Zuylen, van der Heijden, Hengst, Meeußen, Wintgens, van Heloma, Westerhof en Dirks.

2o. Dat van den heer Godefroi is aangenomen (tot verandering van den aanhof van het art.) met 48 tegen 15 stemmen.

3o. Dat van den heer Donker Curtius tot weglating van het laatste gedeelte van het artikel, is aangenomen met algemeene stemmen.

Waarna het geheele art. 9, zonder stemming, aangenomen is. Het luidt nu als volgt:

»De vooruitbetaling van het port zal na 1 januari 1851 ook kunnen geschieden door het aanhechten van postzegels, tot dat einde door de zorg der administratie voor een ieder verkrijgbaar te stellen. De wijze van uitgifte dezer zegels, en de voet waarop daarvan, ter uitvoering dezer wet, gebruik te maken is, worden tevens door Ons geregeld.

»Het namaken of vervalschen van die postzegels, of het gebruik maken van zoodanige postzegels, wetende, dat zij nageemaakt of vervalscht zijn, wordt gestraft met dezelfde straffen als omtrent het namaken, vervalschen of gebruik maken van nagemaakte of vervalschte zegels van het rijk is bepaald.

Het vervolg der beraadslagingen is bepaald op morgen ochtend ten elf ure.

Zitting van dinsdag 12 maart.

In deze zitting zijn de discussien voortgezet over de artikelen der wet omtrent de brievenposterij.

Ten opzichte van art. 10 wordt aangenomen een amendement, waardoor het artikel aldus luidt:

»Art. 10. Bij uitzondering van het bepaalde in art. 3, kan het port van brieven, mits enkel zijnde en geene ingesloten brieven, bevattende, wanneer die gericht zijn aan manschappen beneden den rang van officier bij de zee- en land-magt van den staat, in werkelijke dienst en op hunne schepen of bij hunne korpsen tegenwoordig zijnde, in ieder geval met vijf cents op het kantoor van afzending worden voldaan.

Art. 11 wordt zonder discussie aangenomen.

Art. 12 wordt onveranderd aangenomen.

Art. 13 wordt aangenomen met een amendement van den heer de Monchy en luidt nu als volgt: »Het port van gedrukte aankondigingen, berigten, prospectussen, boekenlijsten, circulaires, marktbriefven, prijscouranten, muziekpapier, tijdschriften, niet ingebonden boekwerken, en in het algemeen van alle gedrukte stukken, niet vallende onder de bepaling van art. 12, bedraagt twee cents voor ieder geheel vel, één cent voor ieder halfvel, en een halve cent voor ieder kwartvel drukk, behoudens de volgende bepalingen.

»Bladen of stukken papier van minder dan 8 vierkante palmen oppervlakte, werden als kwartvellen — van 8 tot en met 15 vierkante palmen als halve vellen, — van 15 tot 30 vierkante palmen als geheele vellen berekend.

»Voor papier van grooter formaat dan 30 vierkante palmen, wordt het port voor elke 15 vierkante palmen of gedeelte van 15 vierkante palmen meer oppervlakte, met één cent verhoogd.

Het minste port, hetwelk over een of meer der bij dit artikel bedoelde gedrukte stukken, onder eenen afzonderlijken omslag verzonden, geheven wordt, bedraagt een cent.

Art. 14 komt in beraadslaging en heeft betrekking tot het port van gedrukte stukken, met uitzondering

van de drukproeven, en wordt zonder stemming goedgekeurd, nadat een amendement daarop van den heer van Dam van Isselt was verworpen.

Daarop zijn de beraadslagingen begonnen over art. 16. Wegens het vergoorderde uur wordt de voorzetting derzelve uitgesteld tot morgen ochtend.

Advertentiën.

Op den 12den Maart 1850 is te VELP, bij ARNHEM, in den ouderdom van ruim 62 jaren, overleden Vrouwe CATHARINA CHRISTINA KIP, laatst Weduwe van den Heer W. H. GERLINGS, Moeder van C. E. Weduwe WESTRIK, Geb. PARADIJS.

De Notaris DEURFORST, te Nijmegen, zal, op Zaterdag den 23sten Maart, des voormiddags om 11 uur, ten Woonhuize van den Kastelein H. PETERS te Lent, in het openbaar Velen, en 14 dagen later, zullende zijn Zaterdag den 6den April, terzelfder uur en plaats finaal verkoopen:

Het LOGEMENT en UITSPANNING, genaamd DEN ENGEL, staande aan den Dijk te Lent, tegenover de Stad Nijmegen, nabij het Veer, bestaande het HUIS uit zes KAMERS, KEUKEN, POMP en verdere GEMAKKEN, met annexe groote SCHUUR en STALLING, thans in huur gebruikt wordende bij H. PETERS voor f 220 's jaars.

Informatiën omtrent de Veil-conditiën zijn verkrijgbaar bij voornoemden Notaris.

VERKOOP van ZWARE BOOMEN.

BURGEMEESTER EN WETHOUDEREN DER STAD Arnhem, zijn voornemens Woensdag 20 Maart 1850, des middags te 12 ure, ten Raadhuije van gemelde Stad, in het openbaar te verkoopen:

Onderscheidene Zware IJPEN- en LINDENBOOMEN, staande uitgebaakt op den Wal, bij de Roermondsche Gracht, Buiten Singel, Steenstraat en Velpschen weg, benevens eenig HAKHOUT onder langs den Berg en achter Marienberg.

Aanwijzing doet de Stadsbaas W. VAN ZOEST.

In de Provincie Gelderland, of ook wel aan de route van Zwolle op Deventer, verlangt men tegen Mei voor eenige maanden TE HUREN:

Een Klein BUITENVERBLIJF of OPTREK, minstens 6 kamers, met een parker Gemeubilderd, en aan een Straatweg gelegen.

Adres franco, met opgave van Huurprijs, Grootte, Ligging enz. aan de Letters G. O. Postkantoor Zutphen.

FAILLISSEMENT.

De Curator in het Faillissement van STEPHAN HAENTJENS, Wijnhandelaar te Arnhem, brengt bij deze ter kennis van de Belanghebbenden, dat de Rangregeling, door den Edel Achtbaren Heer Regter-Commissaris opgemaakt, door hem op heden ter griffie van de Arrondissements-Regtbank te Arnhem is nedergelegd, om aldaar gedurende veertien dagen ter inzage van een ieder te verblijven.

Arnhem, 12 Maart 1850.

De Curator voornoemd, Mr. F. L. RAMBONNET, Advocaat.

+++ Dat ik heden eene lading SCHULPKALK heb aan wal gekregen, maak ik met deze aan mijne geëerde Begunstigers bekend. Mede is bij mij te bekomen alles wat tot het Vak van METSEL- en STEENHOEWERS-WERKEN behoort.

A. A. GERRITSEN, Mr. Metselaar en Steenhouwer te Arnhem.

+++ De ondergeteekende heeft de eer zijne geëerde Begunstigers te berichten, dat zijn vertrek naar Zwolle bepaald is op den 20sten dezer maand; de Commissiën waarmede men hem zoude willen belasten, verzoekt hij voor dien tijd hem te doen toekomen.

J. BENJAMINS.

+++ Heden is weer bij J. BOUWMAN te Arnhem, in voorraad, de door mijne Begunstigers voor deugdzaam erkende

STALEN-PENNEN-INKT.

Per Kruikje 10 Cent, de flesch 35 en heele 60 Cent.

Waterhoogte te Arnhem.

Den 13 maart 2 El 1 Palm 4 Duim; gev. O D. gov. 7 D.

De prijs van dit courant is f 5 in de drie maanden. Afzonderlijke nummers 10 cents. Advertentiën van één tot vijf regels f 1.00 per week, regel daarboven 20 centen, behalve 25 centen zegelgeld voor elke plaatsing.

Te Arnhem, bij G. J. THÈME, Beekdrukker.